

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računajo se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na razpotji.

(Konec.)

Kaj pišeš, neslogo seješ! — Bog ne daj! čujem ugovarjati. „Slovenec“, „Rimski katolik“ odkrito svojo barvo kažeta, zakaj bi je mi ne. Mari mislite, da naše duhovenstvo o nas misli, da smo mu glede njegovih idej, ki hočejo svet zaviti v njegovo konservativno obleko, odkritosrčni! Ne varajte se! Polagoma, jednoč pa gotovo, ali jedenkrat prišli bi vsi na rovaš konskripcije dr. Mahničeve inkvizicije — „Clara pacta, boni amici“ — to hočem. Brez nas posvetnjakov in tudi brez liberalnih Slovencev ne gre puščati duhovnikov, sami tudi ne morejo, voditi boja za našo narodnost, — ta boj se nekda tudi bije na plesiščih, pri „ničemernih“ Sokolskih in pevskih svečanostih; z Mahniči ni mogoče paktovati, nedelavni ne moremo biti, juristi, medicinci, učitelji — trgovci, misleči kmeti znajo dosti in veliko več o svetu, kakor naši Mahniči. Ubogi narod slovenski, — kam pride, če vaje ti ljudje v roke dobijo! —

Posvetnjaštvo šteje več delavcev večja inteligence, večja omika, recimo prav odkritosrčno, je v njem. — To posvetnjaštvo vodi boj za našo sveto stvar — jaz mislim, za narod naš, — ti posvetnjaki imajo otroke, ti vedo česa treba, da se ložje koš kruha zasluži, — ti posvetnjaki nimajo v svojem srci dveh duš. — Je sicer vse jedno, kdo ima prvo besedo, da le vsi pošteno o narodu mislijo, ali že zaradi lepšega je dobro, da človeške družbe razvoj oni ljudje vodijo, ki to človeško družbo z zakonskimi otroci bogate in oni po Mahniču tako grozno zaničevani nebeški dar, ljubo slovensko ženo očitno pred vsem svetom stisnejo na prsi. —

S pametnimi duhovniki bomo vsi in tudi najhujši liberalci izhajali; — Mahničevcem, tem zastopnikom najhujše borniranosti, kakeršno nimajo niti nemške Tirole, ali Solnograško, pa moramo na prste udariti. Ti tihotapno vso disciplino razjedavajo in najboljšim izkušenim našim posvetnim domoljubom mladiče = kapelane nasproti prav na tihem kandidujejo.

Ti duhovni mladeniči se že precej močne ču-

tijo, sicer ne bi v takih durakordih po svojih glasilih in tako osorno postopali. Ti ljudje imajo svoje privržence, — disciplino imajo dobro; — kar še zdaj starejših duhovnov na Kranjskem javno ne hodi z njimi, simpatizuje z njimi na tihem in če se včasih čuje kaka obsodba iz starejših ust, ne sme se vselej zmatrati resno. Danes jim dajte vaje iz rok, jutri bodo tudi ti starejši isto melodijo peli, kakor mladi avantgardisti.

Z mlitvim postopanjem ne opravimo ničesar. Ti ljudje so prepričani, da mi preveč ljubimo narod svoj, da bi složnost mej duhovniki in nami v delu za narodnost motili; — oni vedo, kako se izogibljamo vsake priložnosti, da bi to slogo motili; — sami pa, kjer le morejo na nas sikajo, nas dražijo, kličejo na dvoboj. S tem kažejo svojo moč in jo s tem tudi pridobé, ako mi zob ne pokažemo.

Ne treba strankarstva, ne treba boja mej narodnim duhovništvom in posvetnjaštvom; odmerijo se lahko meje, čez katere ne gremo, ali povedati in če treba dejanski pokazati je treba, da one nestrpilnosti proti narodovi posvetni inteligenciji, ki je v poslednjem času neki mladi duhovni fanatiki pridigujejo skratko ne trpimo. Če jim to ni po godu, storili smo svojo dolžnost, — pa mirno ustopajmo na ona mesta, ki se našim posvetnim domoljubom priboriti dajo. Pride zopet čas, ko bodo tudi častitelji Mahničeve borniranosti izprevideli, da nismo tako lahko v kozji rog ugnati in lepa sloga, kakor vlada na slovenskem Štajerskem mej duhovniki in civilnimi domoljubi, povrnila se bode tudi na Kranjskem. Ako tega ne storimo in kmalu zdaj ne storimo, je boj, očitno boj mej slov. konservativci in slobodnejše mislečimi posvetnjaki neizogiben. — Kdo neki bo dolgo mirno poslušal, kako se naši najboljši pesniki v blato vlečejo, kdo miren ostal, ako si že upa na duhu najrevnejši kapelan narod tam zastopati, kjer je treba možgan! —

Pa potem imamo stranke in boj mej domačini! — Ta boj imamo že, — tirailleuri so že zunaj. — V časopistvu ste Vi posvetnjaki še mirni, — ali zunaj na deželi smo že siti do vrata gnusnega dela označenih ljudi — in kar nič ne posedamo več z njimi za jedno mizo. Saj pravijo da so domoljubi; — kje pa stoji zapisano, da bi že vsak kapelan

moral imeti prednost v zastopanju ljudstva pred izkušenimi domoljubi posvetnjaki. Kdo ruje proti disciplini? — Ali hočete zaradi same miroljubnosti čakati, da držec Vas v strahu pod krinko, da ne mir se jete, če se njihovemu početju zoperstavlja — Vam streho pri zaprtih durih zažgô? — Vse nam naj tuji očitajo, ali neumnosti, — tiste si pa ne smemo pustiti očitati in grozno bi bili bedasti, ko bi zdaj ne uvideli, ko se Vošnjaku, Deteli, Kavčiču, itd., možem, ki so vendar ljubeznivo lepo hodili s temi gospodi, tibotapno tla spodkopavajo, da stopi na njih mesto kak kapelan. — Ako ti možje neso več dovolj konservativni, kdo mlajših bi našel milost pri teh gospodih?

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. junija.

Člani delegacije avstrijske snidejo se danes opoldne v posvetovanje, koga bodo voili v predsedništvo in odseke. Predsednik delegaciji bode najbrž grof Fran palkenhayn, podpredsednik pa vitez Chlumecki. Prva Plenarna seja avstrijske delegacije bode na jutri ob 12. uri opoldne. Ogerska delegacija snide se jutri ob 5. uri popoldne.

V Galičiji imajo res lepe pojme o svobodnih volitvah. Okrajni glavar v Zbarazu je dal zapreti zaradi hujskanja štiri kmete, ki so agitovali proti veleposestniku Fedoroczu. Seveda, če s takimi sredstvi vladni organi delujejo za kandidate poljske „žlahte“, potem pač ni čudno, da v gališkem deželnem zboru sede skoro sami aristokrate.

Vnanje države.

Kraljica srbska Natalija bode le tedaj prosila metropolita Mihajla, da razveljavi ločitev zakona, ko bi hotel Milan preprečiti shajanje z njenim sinom. Če se to ne zgodi, boče ostati ločena. Ministerski svet je sklenil, da kraj iz državnih ozirov ne odpotuje na razstavo Pariz.

Načelnik generalnega štaba nemškega Walderssee je baje izročil cesarju spomenico o ruskih oboroževanjih, v katerej priporoča, da bi Nemčija zahtevala pojasnil od Rusije, kaj nje oboroževanja pomenjajo. Bismark se je pa vendar izjavil, da sedaj ni še nobene nevarnosti. Njemu se tudi ne zdi umestno, da bi se kaj takega zahtevalo od Rusije, kajti s tem bi se utegnil dati povod za vojno.

Rumunska zbornica se je zaključila. V predzadnji seji je obravnavala o budgetu minister-

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

VI.

Današnja nedelja bila je jeden iz najkrasnejših dnij v letošni jeseni. Krasna jesen! Trda je, odcvela in vender vabi. Uprite le svoj pogled v vinotoku ali listopadu po kmečki krajini, nad katero se boči nebo kakor orjašk zvon od kaljenega jekla, zaglejte se v divno rumenje olš in v sivost starih, naklonjenih vrb. Nad glavami vašimi plujejo lahke prozorne megle, bele, kakor tilova obleka pripravljena za na ples. Solnce gleda na vas s skalno modrega neba, kakor bi mu bili preko žgočih lic obesili kopreno, da bi mu ne bilo videti smehu na obličji; okrog ušes pa vam šumi tihoten vetrec. Uvela trava dviga se vam pred nogama in hrešči, kakor bi vpraševala, če je že čas? in zopet polega;

noga vaša pritisne jo k zemlji, češ naj se le zdrema in prespi. In noče se vam odvrti oči od žoltih, preklanih olš, od polupreperelih vrb z golimi glavami, od kalnomodrega neba, od zavešenega solnca, dokler se zapadni vetrec ne spremeni v polnočnega in jame po pobočjih gorskih zvižgati, da se ponarejeno zlato po drevju in po cestah razletuje, kakor kedar razsipa bajni bogataš zlate mej ruvaajočo se množico.

Kaplan sedel je po blagoslovu v svoji sobi nad odprto knjigo, bila je cerkvena zgodovina Euzebijeva. Sedel je tako že lep čas, a prečital je jedva jedno stran, potem zaprl je naglo knjigo izvlekel iz miznice polo popirja, preganil jo in začel pisati, a že čez malo časa odložil je pero, ustal in štopil k oknu kjer se je odpiral hvaljeni razgled. Jesenska krasota razprostirala se je pred njegovimi očmi po brdih, lokah in po gozdih, a javaljne ga je vezala nase. Blodil mu je po glavi črni voz, štirji husarji, dva gospoda in nesrečnik, potem pa je v mlado njegovo glavo odločneje in neodbitneje sililo vprašanje, čemu mu je župnik vse to pripovedoval? — Najedenkrat vzel je suknjo, klobuk in šel ven. Pod jesenskim nebom mej vrti in ob temnih lesovih diha človek pokojneje in misli prostjeje. Za gunni krenil

je po starem drevoredu v ono stran, kjer stoji Jiřice in odkoder je bil tudi prišel.

Šel je polagoma, toliko da sta se nogi premikali, včasih je obstal, ozrl se na okrog, kalno oko se mu je ujasnilo in težkoba mu je ginila iz mladih prsij, čim dlje je prihajal od fare.

Gospod župnik gledal je za njim, dokler mu ni izginil iz vida — a zdaj brez nasmeha: rudeče, okroglo lice se je skoro mračilo. Opazil je to tudi mali psiček na stolu poleg njega. Prestal ga je namreč župnik po gladki kodrasti dlaki gladiti, dokler ga ni opomnil tega s prodirnim lajem.

„Ne vem, kaj jim zdaj tiči v glavi. Tako ne bomo, dragi tovariš, dolgo dobra. Držati se moramo gospode, in dokler nam je ona na roko, dotlej nam je dobro! — Poleg Boga domovino in narod staviti! Kje pa imate, mladi blazniki, ta narod? Ako so narod volarji, kočarji in kajžarji, potem lahko noč!“

Mladi duhovnik ni niti opazil, da je le še nekaj minut od Jiřic; šel je dalje in dalje, a še počasneje. Črnega voza je pozabil, vprašanje, čemu mu je župnik danes to pripovedko pravil, odletelo je v gozde, na misli mu je prihajal visoki mož v prosti, kmečki haljini z ogorelim obličjem, z resnim, a poleg tega dobrovoljnim izrazom na lici, ki ga je

stva vnanjih zadev. Pri tej priliki je bivši minister vnanjih zadev v Bratianovem ministerstvu Jonesco vprašal vlado, kako misli postopati, če pride do vojne med Avstrijo in Rusijo. Ministerski predsednik mu je pa odgovoril, da bode ostala neutralna. Ta ministrov odgovor vzbudil je veliko odobravanje v zbornici.

Vodja francoskih oportunistov Jules Ferry je pri nekem banketu hudo napadal radikale. Izrekel se je, da bi revizija ustave bila nevarna in brez vse koristi. Koncem govora izrekel je nado, da se sinovi revolucijskega leta 1789. ne bodo vrgli v naročje diktatorju. — S takimi govori Ferry pač več škoduje republiki nego pa koristi, ker mej republikanko stranko seje razpor, vsak razpor mej republikani je pa v korist Boulangerju.

Policija francoska je zaprla nekega Strassburžana, ko je prestopil nemško-francosko mejo. Sodili so, da vohunari ob meji. Ker se je pa pokazalo, da ni nič zakrivil, so ga takoj zopet izpustili. To je pa dalo povod nemškim listom, da zabavljajo proti samovoljnosti francoskih oblastev. Dotični Strassburžan se sedaj hoče pritožiti pri nemških oblastvih, da bi mu izposlovala kako odškodovanje od Francije za krivico, ki se mu je zgodila. Nemška diplomacija pa sedaj najbrž nema posebnega veselja prepričati se zaradi taci stvari s Francozi. Sicer je pa temu kriva le nemška brezozirnost. Kake sitnosti ima Francoz, če hoče potovati v Nemčijo, je znano, in se torej ni čuditi, če so jedenkrat Francozi jednako z enakim povrnili.

Belgijski liberalci dobili so z nova pogum, ker so zmagali pri dopolnilni volitvi v Bruslju. Upali so z nova v zbornici spraviti v razgovor pravdo proti anarhistom, pri kateri se je pokazalo, da je vlada po svojih agentih šuntala delavce k anarhističnim zločinom. Janson je zahteval, da naj vlada odstopi, ker ni vredna več vladati. Baš njegova izvolitev v Bruslju je pokazala, da vlada nema zaupanja naroda. Ministerski predsednik je pa trdil, da se položaj ni nič premenil, odkar je bil zadnji-krat o tem razgovor v zbornici. Če je voljen Janson, je le na levi jeden poslanec več, na desni pa jeden manj. Vlada torej ne misli odstopiti. — Liberalci pa ne mislijo sedaj mirovati, temveč bodo vedno silili, da se razpusti zbornica. To pa bodo tem ložje dosegli, ker vlada nema zaupanja krone. Kralj z ministri neposredno niti ne občuje, temveč le po adjutantu svojem. Pri novih volitvah se pa nadejajo liberalci zmagati, ker bodeta obe liberalni frakciji podpirali jedno drugo. Tudi zmerni liberalci so baje že voljni privoliti, da se razširi volilno pravo, ker so spoznali, da brez naprednjakov nikdar ne pridejo na krmilo.

Dopisi.

z Notranjskega 18. junija. [Izv. dopis.] In vender je resnica. Planinski župnik g. Podboj kandiduje za deželnozborski sedež. V včerajšnjem „Slovenci“ objavil je svoj program. — Da, tak program vsak lahko napiše! Ne jedne gospodarske misli ni v njem razodete. In vender potrebuje naša Notranjska silne pomoči. Gospod župnik pravi mej drugim, da ne utegne po vsem volilnem okraji hoditi, da bi razlagal svoj program, ker je jedini dušni pastir na precej veliki fari. Gosp. župnik! Ta črno na belem napisana misel sili Vas k temu, da ne prevzamete mandata; če ne morete zdaj par dni žrtovati, da razvijete svoj program, kako boste mogli izvrševati svoj posel kot deželni poslanec, ko boste morali po cele tedne, da po cele mesece v Ljubljani sedeti, posebno, če Vas čast zadene, da boste morali tudi v odsekih delati. — Dalje piše

bil zadnjič spremil k župniji. On mu je takrat tudi rekel: „Pri nas, častiti gospod, vam bo ugajalo!“ Ko sta se razšla, obžaloval je kapelan, da ga ni vprašal po imenu. Kmečko ljudstvo imel je rad. Kedar so tožili, umel jih je potešiti; kedar so se jim stiskale pesti bliskale oči v divjem gnevu, odpiral je mladi mož — takrat še ni bil duhovnik — knjigo in čital iz nje, kako so nekdanj jermali v Čehih domačim gospodarjem posestva, kako so češke zemljake in češke viteze izganjali iz Češke, kako so gospodarstva in posestva zemljakov razdavali tujcem, onemu, ki je ubogo sirotno ljudstvo najnemilosrčnejše drl, največja in najboljša — in ko so prehajali granice rodne zemlje, kako so poklekali, roke sklepali in molili tudi za svoje največje neprijatelje... Kmetje pa so potem povsili glave in molčali; le jedenkrat rekel je jeden iz mej njih privzdignivši kakor v žuganje pest: „In če bi imel priti radi tega tudi v goreči pekel, za svoje neprijatelje ne bodem molil!“

„Pozdravljeni, častiti gospod“, čul se je na jedenkrat poleg njega možki glas. Mladi duhovnik ga je poznal, vzdignil glavo in se zahvalil.

„Baš na vas mislim; takrat vas niti nisem vprašal, kako se imenujete.“ (Delje prih.

g. župnik, da je duh časa nasproten veri in duhovščini in da si prizadevajo strupeni liberalci na vso sapo, da bi izpodkopali vero. — Gosp. župnik, Vi obdolžujete notranjsko inteligenco hude pregrehe. Ta ni brezbožna, ta ni nasprotna sveto živčim božjim služabnikom. — Če naša inteligenca kako ojestro besedo izpregovori, je k temu včasih prisiljena. Iz tega se ne dá sklepati, da je veri in duhovščini sovražna, ona le želi, da se odstrani to, kar stvari škoduje. Bodite nam vzgledni, govorite nam z lece logično in poučno, upeljujte v božje hrame srce povzdigujoče petje in videli boste, da bo naša inteligenca hram pridno obiskovala in Vas čez vse častila. Zapomnite si, še isti, na katerega povelje kandidujete, je rekel veljavni osobi, da je pogostoma duhovščina sama kriva, če vera peša.

Naša poslanca sta in ostaneta g. dr. Vošnjak in g. Kavčič. O prvem govoriti, je odveč, saj je povsod znana njegova delavnost. Noč in dan premišljuje, kako da bi povzdignil svoj rod na ono stališče, katero zavzemajo srečnejši narodi. Hudo nas je zbolelo, ko smo čitali, da dela le iz dobičkarije. Ko bi to res bilo, bi se moral mož v bogastvu cediti. Je že taka na svetu, kdor se žrtvuje, mora grenke požirati. A to ne straši pravega moža. Naš poslanec Kavčič ni slabši od družih posestnikov, ki sedé kot poslanci v deželnem zboru. On stori, kar more. To se mora priznati, da je mož energičen in v gospodarskih zadevah izveden. Gosp. Goll, gozdni nadzornik, se je izjavil, da bi prav rad videl, da bi bil g. Kavčič zopet izvoljen, ker se zelo zanima za pogozdovanja krasa. Gospod Goll se je prav pohvalno izrekel o resnem delu g. Kavčiča. — Prepričan sem, da bo g. dr. Vošnjak jednoglasno izvoljen, g. Kavčič se pa prav rad umakne g. župniku, če dokaže, da bo domovini bolj koristil kot on. To se bo pa g. župniku težko posrečilo. Dozdaj nam je g. župnik znan le kot gostoljuben gospodar, in po svojih dopisih v „Slovinci“. — Gosp. župnik, vi ste še mladi, utrdite se v narodnem delu in potem pride čas, da si Vas izberemo za svojega poslanca.

Domače stvari.

— (Procesije sv. Rešnjega telesa) vršile so se včeraj v Ljubljani jako slovesno ob mnogobrojni udeležbi vernikov. V stolni cerkvi, kjer je vodil spreved knezoškof dr. Misija, v spremstvu vseh članov stolnega kapitelja, duhovnikov sv. Nikolaja župnije in velikega števila bogoslovcev, ki so jako lepo peli, udeležile so se vse ljudske, mestne in srednje šole, s svojimi ravnatelji in učitelji, učiteljska pripravnica s svojo lepo zastavo, Waldherjev in Mahrov zavod, zadruga pekov, tesarjev, katol rokodelsko društvo in družba v češčenje sv. Rešnjega telesa. Izmej dostojanstvenikov deželni predsednik baron Winkler z mnogimi svetovalci in uradniki vlade, finančni ravnatelj gospod Plahky, deželne sodnije predsednik g. Kočever, državni pravdnik dr. Galle, mnogo svetnikov deželne sodnije, poštni uradniki, župan Grasselli z mestnimi odborniki in uradniki, predsednik kupčijske zbornice g. V. Petričič z zborniškiimi svetovalci, deželni glavar dr. Poklukar z odbornikoma, cesarskim svetnikom Murnikom in dr. Vošnjakom. Spored sprejmala je vojaška godba 17. pešpolka baron Kuhn in kompanija istega polka. Na Kongresnem trgu je čakalo vse vojaštvo Ljubljansko, na čelu F. M. L. vitez Keil, procesijo. Knezoškof podelil je vojaštvu z Najsvetejšim blagoslov. — V Trnovski župniji vršila se je procesija že ob 1/2 5. uri po nekoliko okrajšanem potu, ker nekatere ulice, izkopane za vodovod, neso pristopne. Navzoč je bil župan g. Grasselli, občinski odborniki in mestni uradniki in prvkrat po dolgem času sviral je vojaške godbe oddelek, ker se je domača Krakovska godba baje popolnoma razbila, njeni ostanke pa so šli v Šmarije. — Tudi sv. Petra procesija, katero je vodil župnik Malenšek, imela je včeraj novo pot, v spremstvu vojaške godbe oddelka. Izogniti se je morala popolnem Poljanske ceste in hoditi po sv. Petra nasipu, kjer je bil mesto pri g. gospodu Perdanu pri hiši g. Velkovrha drugi blagoslov. Krasno je bilo v sprevedu videti toliko množino ženstva v narodni noši v lepih pečah, iz narodnih podžupnij sv. Petra. Posebno so se odlikovali Bizovik, Štepanja vas itd. Želeti bi bilo, da vse te lepe krasotice zopet vidimo 30. junija, ko se boče odkril Vodnikov spomenik. Red je bil, dasi je bilo občinstva mnogo, povsod izboren.

— (K deželnozborskimi volitvam.) V Brdsko-Kamniškem okraji vse rogoborenje ni nič izdalo. Izvolitev notarja in graščaka Janka Kersnika je gotova, kajti zanj je 57 volilnih mož, za Kamniškega Murnika pa 24. — Izvolitev g. M. Lavrenčiča je tudi gotova, kajti razven Vipavcev je tudi Idrijski sodiški okraj zanj.

— (Iz Novomeškega.) Kostanjeviškega in Krškega okraja nam prihajajo poročila, da so onda izbrani volilni možje, ki bodo za gosp. Pfeiferja glasovali: Iz Št. Jarneja pa smo dobili poročilo, da gosp. Bučar ni kandidat, marveč bode celo sam za g. Pfeiferja glasoval.

— (Z Dolenjskega) se nam poroča, da so volitve volilnih mož jako ugodno izpale za starega poslanca g. Viljema Pfeiferja.

— (Volitve na Goriškem.) Z Goriškega nam poročajo: „Slovenski Jez“ priporoča za Goriško okolico naslednja dva deželnozborska kandidata, ki sta: dr. Aleksij R. Rojic in prof. Ivan Berbuč. V obče se sliši, da so se volilci odločili za ta dva rodoljuba, ob jednom rojaka Goriških okoličanov.

— (Vabila za Vodnikovo slavnost) se začnejo danes razpošiljati, tudi plakati po slovenskih mestih in trgih. Odbor vabi v posebnem oklici vsa narodna društva, da naj v prav mnogobrojnem številu pridejo k slavnosti, vsekako pa naj pošljejo deputacije z zastavami.

— (Matičin odbor) za prihodnjo dobo. Predsednik: J. Marn; namestnika: I. Fr. Levec, II. P. Grasselli; blagajnik: L. Robič, pregledovalec društvenih računov: dr. J. Zupanec; ključarja: A. Kržič in A. Praprotnik; overovatelja sejnih zapisnikov: A. Bartel in S. Rutar; pravdni zastopnik: dr. I. Tavčar. Gospodarski odsek: dr. H. Dolenc, P. Grasselli, dr. A. Jarc, L. Robič, dr. I. Tavčar in I. Vilhar. Književni odsek: A. Kržič, dr. J. Lesar, Fr. Levec, M. Pleteršnik, dr. L. Požar, S. Rutar, J. Šubic, I. Tomšič, Fr. Wiesthaler, A. Zupančič in V. Zupančič. Odsek za Vodnikov spomenik: A. Praprotnik, J. Šubic in dr. J. Zupanec.

— (Uzklicna obravnava proti „Brusu“.) „Brus“ prinesel je bil v zaplenjeni 7. številki v slovenskem članku tudi nemško pesen: „Lied von geblendeten Joško.“ C. kr. državno pravdnishstvo videlo je v tem prekršaj programa in je tožilo urednika Železnikarja in D. Hribarja kot upravitelja tiskarne. Prvo sodišče oprostilo je obadva, na kar je državno pravdnishstvo uložilo uzklic, o katerem je danes dopoldne ob 9. uri bila obravnava. Sodišču predsedoval je g. nadsodniški svetnik dr. A. Gertscher, votantje so bili deželno-sodniški svetniki gg. Martinak, Sajitz, Tomšič, zapisnikar g. Wiesthaler. Ko se je prečitalo vse obtožbo gradivo in je drž. pravdnika namestnik g. Pajk utemeljil svoj uzklic, zagovarjal je urednik Železnikar omenjeno pesen, ki se ne more zmatrati kot izviren članek, ampak le kot citat. Citati pa so dovoljeni, saj je v isti zaplenjeni „Brusovi“ številki drug nemšk citat, v 9. številki zopet daljši citat, ne da bi bilo državno pravdnishstvo zaradi tega storilo kak korak. Skliceval se je na „Laib. Zeitung“ in na „Ljubljanski Zvon“, ki tudi prinašata vmes slovensk in oziroma nemšk tekst, ne da bi se radi tega pozivalo na odgovor in poudarjal, da se tu o prekršaji programa govoriti ne more, ker to je le citat, citati so pa dovoljeni in nikjer ni določeno, kako dolgi morajo biti. Sodišče je po precej dolgem posvetovanji razsodilo, da je upravitelj Hribar obtožbe prost, da se pa urednik Železnikar obsodi na 5 gld. globe eventualno 24 ur zapora zaradi prekršaja programa.

— (K sokolski slavnosti v Novem Mestu) odposlalo je bilo tudi „Slovensko bralno društvo v Kranji“ nastopno brzojavko: „Dvigaj se ponosno v zrak pod novim praporom, vrli „Sokol“! Živi! cveti! rasti!“

— (Deželna filokserna komisija za Kranjsko) sklicana je na 24. dan t. m., da voli deželnega zastopnika za državno filokserno komisijo.

— (Hudo ploho) z bliskom in treskom imeli smo danes popoldne od 1/2 1. ure naprej. Lilo je curkoma, vmes padala so drobna zrnca toče, tresčilo pa parkrat, ne da bi bilo napravilo kaj škode.

— (Iz Celja) se nam piše: Upravno sodišče je pri obravnavi dne 19. t. m. spoznalo, da se sme

samo tisti davkoplačevalec smatrati za veleposestnika in vsprjeti v imenik veleposestnikov za okrajni zastop, ki plačuje od potrebne svote (60 goldinarjev zemljiškega in hišnega davka) vsaj $\frac{2}{3}$ torej vsaj 40 gld. samo zemljiškega davka. — S tem smo to vprašanje, zaradi katerega je bilo toliko prepira, principijelno in definitivno rešili. — Pri zadnji volitvi v okrajni zastop Celjski smo dosigli, da so smeli v velikem posestvu samo taki posestniki voliti, ki plačujejo najmanj 40 gld. zemljiškega davka. Volitev Celjska v okrajni zastop je torej po tej razsodbi upravneega zemljišča povsem legalna.

— (Nemško-liberalna židovska nesramnost) kaže se še v pozivu „Deutsche Zeit.“ na Dunaji, kjer beremo: „Schon glauben sich das Slaventhum und die Reaction ihres Triumphes sicher, schon glauben unsere unermüdeten Gegner die Zeit gekommen, in welcher der Deutsche in Oesterreich zu einem Staatsbürger minderer Ordnung herabgedrückt i. t. d. Kateri pametni človek pri nas se tem budalostim ne smeji??

— (V Starem trgu pri Loži) odprla se je včeraj s pošto združena brzozjavna postaja z omejeno dnevno službo. Za brzozjavni promet mej postajama Lož in Stari trg velja, kakor nam javlja poštno in brzozjavno vodstvo, lokalna tarifa, to je jeden sold od besede in 12 kr. prvotne prstojbine.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 20. junija. V Kladnem bili danes povodom procesije sv. Rešnjega telesa, taki izgredi, da je žandarmerija morala streljati. Dva dečaka mrtva, dvanajst težko ranjenih. V stanovanji županovem in rudniškega ravnatelja Bacherja vse razbito in oropano. Vse prodajalnice zaprte. Tri batalijone vojakov semkaj prišlo.

Dunaj 20. junija. V Steyru bili včeraj delavski izgredi, ker so delavci hoteli osvoboditi več tovarišev, ki so bili zaprti zaradi mačnice, ki so jo napravili nekemu delovodji. Občinske hiše, javna poslopja in plinove svetilke so kamenali, jedno prodajalnico so oropali. Iz Linca pozval se je batalijon vojakov.

Steyr 20. junija. Od včeraj se mir ni več motil. Vojaške straže hodijo po mestu in razganjajo radovednežev tolpe. Včeraj prišlo 300 delavcev iz bližnjega Zettenu, katere so pa vojniki nazaj pognali. Po noči so več oseb zaprli. V soboto (plačilni dan) batí se je novih nemirov.

Beligrad 20. junija. V tukajšnji tiskarni so danes mej tiskanjem zasačili proklamacijo, ki pozivlje avstro-ogerske Slované k ustanku, obetajoč jim podporo inozemstva. Preiskavo so pričeli in zaprli one, ki so proklamacijo prinesli. Po nekeji vesti je preiskava dognala, da je sotrudnik „Videla“ proklamacijo izročil.

Steyr 21. junija. Včeraj zvečer napravile se male gruče ljudij, a razgnali so jih. Zaradi razžaljenja straže tri osebe zaprli. Noč mirna, nadaljnjih izgredov ni pričakovati.

Pariz 21. junija. Orižentski ekspresni vlak trčil na kolodvoru v Epernay s poštnim vlakom, prišedšim iz Rheimsa. Pet vagonov razbitih, 5 potovalcev in dva uradnika ranjeni.

London 21. junija. „Standardu“ javlja se iz Šangaja: Požar upepelil mesto La-Han (dežela Sen-Cuan) skoro popolnoma. 1200 oseb mrtvih, 10.000 rodbin brez strehe.

Razne vesti.

* (Peš k Pariški svetovni razstavi.) Kakor turški listi javljajo, sklenil je nek ubožen Turek, potovati peš iz Carigrada v Pariz k razstavi. Potnik hoče iti vedno ob železničnem tiru, prenočevati pod milim nebom in si potrebne hrane izprosjačiti.

* (Smrtna obsodba.) Iz Pariza se poroča 16. t. m.: Belgijec Henrik Hoyos zavaroval je svoje življenje pri treh zavarovalnih družbah in zavarovano vsoto uknjižil svoji ljubimki Alfonzini Figue-jevi. V noči na 3. novembra m. l. je pa potem Hoyos umoril blizu Chantilyja svojega rojaka imenom Baron, kateremu je kakor njemu, tekla zibelka v belgijski vasi Bousuto, mrtveca slekel, mu oblekel svojo lastno obleko in mu utaknil v žep svoja pisma ga razmrcvaril ter položil na železnični tir. Na to širil je zlodejec mej svet vest, da je njega umorila zlobna roka in si tako skušal prisvojiti zavarovano vsoto 200.000 frankov. Po storjenem zločinu živel je sleparski morilec v obleki

in pod imenom — nesrečne žrtve v Valenciennsu — kjer so ga prijeli in zaprli. Ta teden vršila se je pravda proti zlodeju pred porotnim sodiščem v Beauvaisu. Zatoženec tajil je odločno do konca svoj zločin, kateri so mu pa dokazali, ga proglasili krivim in obsodili v smrt.

Slovenski pevci!

Dne 4. avgusta bode v Celji 5. občni zbor „Slovenskega pevskega društva“. Z zborovanjem je združen običajni veliki zbor. V teku petih let, odkar deluje „Slov. pevsko društvo“, dospelo je ono na jedno prvih mest v vrstah narodnih društev, mej pevskeimi društvi pa je prvo na Štajerskem. Pridobilo pa si je tudi zunaj Štajerskega mej slovenskim občinstvom častno ime in mnogo priznanja svojega uspešnega delovanja. Pevski zbori njegovi so postali jedina narodna slavnost na Štajerskem. To se je pokazalo do sedaj na vseh pevskeih zborih.

Mi Štajerci se ne moremo ponašati s tolikimi narodnimi slavnostmi in veselicami, kakor naši sosedji Krajci, ker nam manjka ne toliko potrebnih močij, kakor pa dobre in resne volje. Ali jedenkrat v letu je mogoče tudi nam, ako združimo svoje moči in se vsak poprime resno odločenega dela, prirediti slavnost, katera bode v ponos ne samo naši ožji domovini, ampak celemu slovenskemu narodu.

Ta priložnost dana nam je zopet letos ob priliki zborovanja „Slov. pevskega društva“. Odbor odločil je za letošnje zborovanje jako ugoden kraj. Celje je središče slovenskega Štajerja, pa tudi našim sosedom Kranjcem in bratom Hrvatom ni od rok.

Prepričani smo torej, da ne bode tukaj zastopana dne 4. avgusta samo slovenska inteligenca in kmetje spodnje Štajerske, osobito narodna Savinjska dolina, ampak da nas počaste mnogobrojno, kakor vselej pri vsaki priložnosti, tudi naši sosedji Krajci in naši bratje Hrvati. Kajti s tem se hočemo hvaležne skazati vsem za narodno probujenje toli neumorno delavnim Celjskim Slovincem in širni Celjski slovenski okolici.

Na noge torej slovenski pevci in pevkine! Združite svoje moči; poprimite se resnega in ustrajnega vezbanja pesni. Vsa mlačnost naj zgine; pridružite se drug drugemu, bodite složni, ustrajni. Vsak izmej Vas naj si stavi smoter: peska slavnost 4. avgusta v Celji mora biti vredna naslednica prejšnjim, mora biti še sijajnejša. V krasnih pesnih, katere se bodo popevale, so zastopani naši najslavnejši komponisti.

Na nas, dragi pevci in pevkine, pa bode ležeče, da izpeljemo svojo nalogo v največjo čast tudi onim, kojib krasne melodije bodo popevala naša grla.

Gostoljubnost Celjskih Slovencev pa nam je porok sijajnega vsprejema. Zatoraj na mnogobrojno svidenje dne 4. avgusta v Celji!

Poslano.*)

Iz Gradca pri Litiji.

Neki mož se je v številki 137. „Slovenca“ nad mene spravil in me prav dobro obral.

Primoran sem akoravno nerad odgovoriti.

Neresnica je, da bi se bil jaz kedaj silil za poslanca. Neodvisni možaki, ki se ne boje ne tega ne onega hodili so k meni, da naj kandidaturu prevzamem, in še le potem, ko sem čul, da ogromna večina našega sodniškega okraja to želi, sem se oglašil.

Tudi ni res, da bi se proti častiti duhovščini ščuvalo. Govorilo se je in se še zmiraj govori, da je duhovski stan v deželnem zboru že zadostno zastopan po milostljivem knezoškofu in pa po častitem gospodu Klunu: kmečki stan pa v primeri z duhovskim očitno premalo.

Da sem jaz mal kmetiček in ostirček je istina, pa navzlic temu kmet in gospod vender rad k meni zahaja. Da bi jaz kmečkega dela ne umel, je laž, jaz sem v svojih mladih letih s kmetijo veliko trpel, da se mi je zdaj na bolje obrnilo, je pa moja zasluga.

Očita se mi dalje, da malo davka plačujem, seveda velicega ne morem plačevati, ker imam majhno kmetijčico. Da častiti gospodje župniki večje davke nego jaz plačujejo, je tudi prav, ker imajo velika posestva; to pa ne vem, ali plačujejo z večjim veseljem kot jaz.

Da bi mogel pa oni, kateri za poslanca kandidira, velikposestnik ali veliki gostilničar biti, ne verjamem, vsaj oni paragraf, ki se je o priliki volitve volilnih mož bral, ne zahteva tega.

Istina pa je, da si jaz slovenskih časnikov in knjig ne kupujem, tega mi tudi treba ni, ker jih brezplačno v porabo dobivam, od koga, nema nobe-

*) Za vsebino ni odgovorno ne uredništvo ne upravnistvo.

nega brigati, najmanj pa dopisovalca iz Litijske okolice, on mi jih ne daje.

Očita se mi, da sem jaz zahteval 400 gold. letne remuneracije od cestnega odbora, to je gola laž. Takratni cestni odbor, je kakor jaz menim, moje zasluge za zboljšanje cest pripoznal in mi na predlog odbornikov: gospoda Polana in častitega gospoda Janeza Koprivnikarja — sedanjega dekana na Vrhniku, brez da bi bil jaz tako visoko svoto zahteval, 400 gld letne remuneracije pripoznal.

Tisti gospod, ki me zdaj obira, oziroma oni, ki je obiranju povod dal, je bil tudi v oni seji navzoč. Če je on tako vesten in resnicoljubi, zakaj pa ugovarjal ni, če je videl, da ni prav? Ko bi bil jaz tačas nasprotni kandidat gospoda duhovnika Žitnika, bi bil on gotovo ugovarjal, če tudi brez uspeha.

Ljudstvu je znano, kaj sem napravil, ljudstvo ve, kako z blagajno ravnam, ljudstvo ve, koliko sem prihranil, ljudstvo ve, da se za zboljšanje cest in mostov brigam, kolikor mogoče.

Žuganju, da se mi bo prvomeški stol prekucnil, se moram smejati. Dokler bo ogromna večina z mojim delovanjem zadovoljna, bom na njem obsedel. Kadar bom pa videl, da večini nesem več po volji, bom pa sam odstopil. Urivanje ni moja navada. Nikoli me pa dopisnikar s stola bacniti ne more, ker imajo on in njegovi pristaši mej neodvisnim ljudstvom premajhen upliv, kar so očitno pokazale sedanje volitve volilnih mož.

Izvoljenih je 47 volilnih mož; od teh je 38 na moji strani. Ti stoje za mene kot skala.

To je velika čast za majhnega kmetička in ostirčka in jaz si ne morem kaj, da jim tudi na tem mestu še jedenkrat mojo pristrčno zahvalo, ki ga v mene stavijo, izrečem.

Gospod dopisnikar, zadeli ste. Istina je, da sem dovršil samo ljudsko šolo starega časa. Stari čevljar, ki je v starem času čevlje na kveder delal, zna pa v sedanjem času, akoravno se tega v starem času učil ni, čevlje z lesenimi klinčki zbijati, če tudi ne tako elegantno, kakor oni, ki se je tega v sedanjem času učil.

Tudi se meni moje slovenstvo očita in da nesem za narod še ničesar storil. To je umevno, ker jaz kot mali kmetiček do sedaj še nesem imel prilike na ôder narodnega gibanja stopiti. Če se mi to posreči, bodem skušal, kar bode v moji moči, da si zadovoljnost volilcev in dopisnikarjev pridobim. Oni pa, ki v mojo majhno gostilnico zahajajo, bodi si priprosti ali izobraženi kmet ali gospod, moje mnenje že poznajo.

Konečno moram še jedno o krčmariji v Ponicah spregovoriti. Dopisnikar pravi, da mi je Vesteneck milost skazal, ko mi je ob času nabora pripustil tam vino točiti. Kakor je vsakemu človeku znano, mora tisti, kateri obrtovati hoče, imeti dovoljenje c. kr. gosposke. Vesteneck je bil ces. kr. okrajni glavar, njega sem moral, pa ne samo jaz, tudi še dva druga ostirja dovoljenja prositi, in dobili smo ga. Kako bi bilo to dovoljenje, ki smo ga trije od c. kr. okrajnega glavarstva dobili, za mene Vesteneckova milost, tega ne razumem.

Za časa, ko je bil Vesteneck miren, občevali so vsi dostojniki in tudi znani domoljubi z njim. Da sem bil tudi jaz kot bore kmetiček spoznan v družbo c. kr. okrajnega glavarstva stopiti, sem si štel v čast.

Če bi bil jaz taka tapica, kakor me dopisnikar slika, bi se Vesteneck ne bil z menoj pečal. Ko pa je Vesteneck rogoviliti začel, sem kakor drugi, svojo pot ubral. Vprašam tedaj, s katero pravico se sme meni očitati občevanja s Vesteneckom. Jaz menim s tisto, kakor dopisnikarju.

Da pa jaz velik prijatelj Vesteneckov nikoli bil nisem, naj bode v dokaz to, da me ni nikoli k gostarijam povabil in mi tako priliko odtegnil, njegovega burgundca in šampanjca pokusiti. Mogoče, da zna častitim bralcem mož, ki je mene tako lepo obral in kateri je bil skoro gotovo pri teh pojedinah, povedati, kak okus sta imela, ker se tako daleč nazaj spominja. Slednjič pa prosim gospoda dopisnikarja iz Litijske okolice, da naj mene pri miru pusti ker meni časa primankuje se z njim praskati. Tudi bi znal on z obiranjem razkačiti onih 38 mož, ki bodo mene volili in imajo tudi pravico še dva poslanca voliti.

Janez Jeretin.

P. n. meščanom!

Slavnost razkritja Vodnikovega spomenika je pred durmi. Udeležilo se je bode mnogo odličnih narodnjakov od blizu in daleč, kateri pridejo dne 28. in 29. junija v Ljubljano. Slovenec je kazal vedno rad gostoljubnost svojo do milih mu sobratov in nadejati se je, da tudi pri tej priliki ne bode zakrknil srca ter storil vse, da dostojno pogosti prišlece. Ker zaradi velike množice ljudstva ne bode dobiti v hotelih dovolj stanovanj, prenočiti pa moramo drage nam goste, obrača se podpisani odsek najuljudneje do vseh rodoljubov Ljubljanskih, kateri bi lahko za jedno ali dve noči prepustili brezplačno kako sobo, naj bi to javili vsaj do dne 24. junija jednemu ali drugemu podpisanih.

Josip Križaj,

mestni komisar.

E. Skaberne,

trgovec na Glavnem trgu.

Dragotin Hribar,

v „Narodni Tiskarni“.

Hugo Turk,

trgovec na Glavnem trgu.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 19. junija.

V Pragi: 38, 77, 11, 53, 69.

Tuji:

20. junija.

Pri **Malič**: Wass de Arpasy iz Zagreba. — Günzl z Dunaja. — Conrad iz Vratislave. — Bernardt, Kemperle iz Trsta. — Aronovitz, Luccielli iz Trsta. — Rosenberg, Hübsch, Mokry, Grünvald z Dunaja. — Ogrine iz Celja.

Pri **Slonu**: pl. Partuska iz Trsta. — Fischer iz Prage. — Weiss iz Trsta. — Frischauz iz Maribora. — S. Hiller z Dunaja. — Leder iz Vere. — Hahn, Fakler z Dunaja. — Passavalli iz Turina.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. junija	7. zjutraj	737.2 mm.	18.1° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.2 mm.	24.2° C	sl. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.6 mm.	20.4° C	sl. zah.	obl.	
20. junija	7. zjutraj	736.0 mm.	20.6° C	brezv.	jas.	8.00 mm.
	2. popol.	734.3 mm.	28.2° C	z. jz.	obl.	
	9. zvečer	733.8 mm.	20.2° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 20.9° in 23.0°, za 2.4° in 4.4° nad normalom.

Odprto vsak dan od 9. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Karola Gabriel-a
veliki svetovnoznani

PANOPTIKUM IN MUZEJ

v nalašč za to postavljenej, elegantnej razstavej lopi, velikej
kacih 400 □ metrov

na cesarja Josipa trgu.

Vsaki torek in petek je anatomsni separaten oddelek odprt
le za ženske in ta dan ga neka dama znanstveno razlaga.

Ustopenina v panoptikum:

15 kr., za otroke 10 kr., listki za odrasle, veljavni za vse oddelke,
brez doplačila, 30 kr., za vojake do narednika 15 kr.

Ziranjem se vsakega hvalisanja, prepuščajoč razsojevanje častitim
obiskovalcem moje razstave.

Z velespoštovanjem

(444—5)

KAROL GABRIEL, S. Meisel-a naslednik.

Radenska
kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v želodci, mokri, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Cantani, Ure so dokazali, da ima ogljenokisliti največjo raztopilno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše učinke Radenske kisle vode.

Kot okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi sokovi in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče priljubljena.

Kopalnice Radensko
Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, boleznih mokri, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabostih i. t. d.

Stanovanjske počeni.
Prospekt (brezplačno) od ravnateljstva: kopalnice Radence blizu Ljutomeru.

Radenska kislá voda, ob vznožji Slovenskih goríc, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislá voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislini vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši.

Zaloga Radenske kisle vode pri **F. Plautz-i** in **M. Kastner-ji** v Ljubljani.

izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 21. junija t. l.

(Zvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.50	gld. 83.70
Srebrna renta	83.75	83.90
Zlata renta	109.10	109.20
5% marčna renta	99.30	99.45
Akcije narodne banke	90.4	90.5
Kreditne akcije	303.25	304.50
London	119.35	119.05
Srebro	—	—
Napol.	2.48	2.46 1/2
C. kr. cekini	5.65	5.64
Nemške marke	58.30	58.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	172 50
Ogerska zlata renta 4%	101	10
Ogerska papirna renta 5%	95	30
5% štaterske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—
Kreditne srečke	100 gld.	181 50
Radolfove srečke	10	19 50
Akcije anglo-avstr. banke	120	124 50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	232	50

Koncipijenta,

(456—2)

izvedenega in izurjenega v notarskih opravilih, — **1856 c. kr. notarska pisarna v Loži.** — Naznanila naj se pošiljajo na **Frana Straška**, c. kr. notarja v Loži.

Išče se agent,

ki je izurjen v prodajalnici železa in govori dobro slovenski in razume italijanski ali nemški.

Ponudbe naj se pošljejo v pisarno v Gorici, via teatro št. 8.

(463—1)

VIZITNICE

prporoča

„Narodna Tiskarna“.

Skušeno racionalno sredstvo.

Vsem bolnim na živcih

se najtopleje priporoča 17. izdaja izšle
brošure Romana Weissmann-a:

Ueber Nervenkrankheiten und Schlagfluss, Vorbeugung und Heilung.

Dobiva se zastavlj v

lekarni J. Svobode v Ljubljani.

Spričevala znanih zdravnikov.

Neskočljivo.

Brez zdravit.

Prevzetje lekarne.

Usojam si s tem vsem velečastitim gospodom zdravnikom, visokemu plemstvu, velečastitaj duhovščini, slavnemu uradništvu, častitemu meščanstvu, vsem društvom, obrtnim zadrugam, človekoljubnim, dobrodejnim, ubožnim in bolnišnim zavodom v mestu Ljubljanskem in po deželi na Kranjskem uljudno naznanjati, da sem prevzel

v hiši št. 11 na Mestnem trgu v Ljubljani
obstoječe dobro znano

deželno lekarno

pri Mariji Pomagaj.

Opirajoč se na mnogoletno farmacevtsko prakso svojo, katero sem pridobil v najraznejših lekarnah avstrijskih, tako v Galiciji, Šleziji, Moravske, Štirske (v Gradci 2 leti) in v Ljubljani v petih letih, nadejam se v kratkem mnogobrojnega obiska in naročil, kajti prizadeval si bom dobro ime imenovane lekarne, katero sem popolnoma prenovil, ohraniti z vsledar novimi in svežimi zdravili.

V Ljubljani, dne 1. julija 1889.

Z velespoštovanjem

Ludovik Grečel,
lekar.

(428—1)

Le še malo dnij!
Že dne 27. junija 1889. žrebanje
ogerske državne dobrodejne loterije

Glavni dobitok 60.000 goldinarjev.

Vsi dobitki 160.000 goldinarjev.

Srečke po 2 gld. dobivajo se:

Pri loterijskem ravnateljstvu v Budimpešti (Pešta, Glavni carinski urad, polnadstropje), — pri vseh loterijskih, solnih in davčnih uradih, skoro pri vseh poštah, pri „Mercurij“ na Dunaji in pri vseh mestih in večjih krajih nastavljenih organih za razpečevanje srečk.

Kralj. ogersko loterijsko ravnateljstvo.

V Budimpešti, dne 1. maja 1889.

Aleksander pl. Mariássy,

sekrejski načelnik v kralj. ogerskem finančnem ministerstvu in loterijski ravnatelj.

(372—7)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.